

en de vruchten rijpen. Naar buiten, waar de vogelen kwinkeleeren in de bosschen en de koeien loeien in de weide.

Weg voor een poosje alle boeken en dictaten en schriften; weg die nuffige, steedsche stijfheid en zoogenaamde welgemanierdheid; vergeten 't geraas en de drukte van de groote stad.

Naar buiten, naar buiten!

Onze foto geeft 't beeld van eenige steedsche kinderen, vrij spelende op 't veld; plukkende de rijpe vruchten van de struiken; kruipende op 't welriekende hooi; half verscholen in de korenschooven.

Gelukkige kinderen en gelukkige ouders, die hun kroost een blijde vakantie kunnen schenken.

Er zijn ouders, die dit zoo gaarne wilden doen, doch 't niet kunnen. Er zijn ouders, die 't zouden kunnen, doch 't niet doen.

Hooren we ten slotte wat Hildebrand zegt: »Een geheel volgend leven kan geen gedrukte jeugd vergoeden: want welke zaligheid zouden latere jaren te stellen hebben tegenover het verspeelde geluk eener schuldelooze jonkheid.«

Leve de vakantie!

Amsterdam.

M.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Waar bleven de spinnen in 1912? — Het zou mij wel interesseeren te weten, of 't ook anderen uwer lezers opgevallen is dat er dit najaar bijna geene spinnen te zien waren. Ik moet dit verschijnsel toeschrijven aan den buitengewonen regenval van einde Juli af tot en met begin September, wat voor vliegen en andere insecten zeker doodelijk is geweest. Vermoedelijk zijn de spinnen toen door gebrek aan hun dagelijksch voedsel van honger omgekomen. In deze omgeving althans heb ik de diertjes bijna nergens gezien, alléén zeer enkelen in de z.g. boschjes van Poot aan de overzijde van het ververschingskanaal, waar het eiken kreupelhout andere najaren wemelt van de bruine en witte spinnen. Merkwaardig is het dat die 2 soorten in de z.g. »Scheveningsche boschjes« volstrekt niet voorkomen en ik heb ook in het Haagsche bosch nooit een exemplaar aangetroffen, hoewel anderen beweren zij daar in kleinen getale voorkomen.

Ik was midden September in Arnhem en zag ook daar slechts zelden een spin. Het zal mij benieuwen of de wijfjes eieren gelegd hebben; mannetjes zag ik onder de bruine spinnen in 't geheel niet, wél enkele bij de witte spin, waarvan, zooals bekend, het mannetje roodbruin van kleur is en, waar in tegenstelling met de bruine spin, het wijfje de baas is en niet door haar wordt opgepeuzeld!

A. J. B. MAINGAN v. D. LEEUW.

Mededeeling van de Nederlandsche Botanische Vereeniging. — Nadat de conservator van bovengenoemde vereeniging, ingevolge de benoeming door het bestuur, zijne werkzaamheden heeft opgevat, hebben ondergeteekenden de eer aan allen, die belangstellen in de Nederlandsche flora, mede te deelen, dat thans herbarium en bibliotheek der vereeniging zijn overgebracht naar Haarlem, Hazepaterslaan 5, waar het Koloniaal Museum eene verdieping voor de Nederlandsche Botanische Vereeniging heeft beschikbaar gesteld. Binnen eenigen tijd kan het een en ander zoover zijn opgesteld, dat gaarne veler belangstelling zal worden tegemoet gezien.

Terwijl het uitleenen van planten en boeken uit de verzameling voor leden na 1 Jan. a.s. geregeld kan plaats vinden, ontvangen wij reeds nu gaarne van verschillenden kant mededeelingen over de flora. Ook kunnen bezoeken worden afgewacht op werkdagen, behalve Maandags. Tevens zal er spoedig een werkplaats zijn voor minstens één bezoeker, die voor langeren tijd of voor een enkelen dag bepaalde naspeuringen wil doen.

Hopende, dat deze regelingen kunnen meewerken tot een opgewekt leven der Vereeniging en tot uitbreiding van de belangstelling en van het ledental.

October 1912.

J. C. SCHOUTE,	} Leden der Commissie voor Herbarium en Bibliotheek.
H. R. HOOGENRAAD,	
F. K. VAN ITERSOM,	
A. H. BLAAUW, <i>Conservator.</i>	

(Brieven s.v.p. Kleine Houtweg 59, Haarlem).